

BIULETYN LUBUSKIEJ OKRĘGOWEJ
IZBY INŻYNIERÓW BUDOWNICTWA

KWARTALNIK: nr 3/2019 (25)
ISSN2353-3242

Inwestycje: Żarskie budowy

str. 13 i 14

Lubuska Okręgowa Izba Inżynierów Budownictwa

ul. Podmiejska Boczna 12a

fax. 95 720 77 17 e-mail: lbs@lbs.piiib.org.pl

Dział Członkowski (sprawy członkowskie): 95 720 15 38; 95 720 66 41

Okręgowa Komisja Kwalifikacyjna (uprawnienia budowlane): 95 736 47 17

Okręgowy Rzecznik Odpowiedzialności Zawodowej: 95 736 47 17

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny: 95 736 47 17

biuro czynne: we wtorki w godzinach 7.00 – 17.00, w piątki 7.00 – 13.00,

w pozostałe dni tygodnia 7.00 – 15.00

źródło: NOT

Placówka Terenowa w Zielonej Górze:

Aleja Niepodległości 22

65-722 Zielona Góra

tel. 68 322 96 24

biuro czynne: wtorek i czwartek w godzinach 11:00 - 15:00

Punkt kontaktowy - Żary

ul. Żagańska 18, 68-200 Żary

dane kontaktowe:

p. Rajmund Czerwonajcio tel. 68 374 25 37

w godzinach 9.00 – 14.00 od poniedziałku do piątku

tel. 606 123 045 w godzinach 9.00 – 15.00, a w sprawach

pilnych w godzinach 15.00 – 20.00 od poniedziałku do piątku

adres mailowy: zakogbudrc@gmail.com

kontakt osobisty możliwy tylko po wcześniejszym

telefonicznym umówieniu się

Punkt kontaktowy - Nowa Sól

SERAFIŃSCY Biuro Projektów i Realizacji Inwestycji

67-100 Nowa Sól, ul. Portowa 4

dane kontaktowe:

p. Stanisław Serafiński

tel. 601 768 360

adres mailowy: biuro@serafinscy.com

Biuletyn Lubuskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa

- wydawnictwo samorządu zawodowego cztery razy w roku trafia do rąk najwyższej klasy fachowców w dziedzinie budownictwa. Swoim zasięgiem obejmuje całe województwo, a jego nakład to 3 tysiące egzemplarzy.

Przedstawiane artykuły dotyczą m.in. aktualnie realizowanych inwestycji o kluczowym znaczeniu dla polskiej gospodarki, osiągnięć nauki w dziedzinie budownictwa, najnowszych technologii i materiałów, bezpieczeństwa w budownictwie,

także problematyki samorządu zawodowego inżynierów budownictwa.

Jeżeli chcą Państwo dotrzeć do naszych Czytelników z informacją o swoich produktach bądź usługach,

serdecznie zapraszamy do współpracy.

Okręgowa Rada LOIIB

W numerze

- 4-6 Inwestycje** Budowa dla gorzowskiej edukacji zawodowej
- 7 Inżynierowie w podróży** Trzy niezwykłe miejsca: Neiderfinow, Spreewald, Lwów
- 8 Wywiady Izby** Jaki inżynier? Niezłomny w osiąganiu celów
- 9 OKK** XXXIII sesja egzaminacyjna na uprawnienia budowlane w LOIIB
- 10-11 Materiały w budownictwie** Pianobeton. Zastosowanie i właściwości
- 12 Samorząd inżynierów budownictwa** XVIII Okręgowy Zjazd Sprawozdawczy LOIIB
- 13-14 Inwestycje** Żarskie budowy (cz.1)
- 15 Sprawozdanie** Realizacja umowy generalnej OC
- 16 Współpraca samorządu zawodowego** Lubuscy inżynierowie dobrzy w Kotobrzegu
- 17 Inżynierowie po godzinach** Pasje. Zbierał stare monety, teraz podróżuje
- 18 Z życia Izby** Kalendarium LOIIB. Wydarzenia: kwiecień – czerwiec 2019
- 19 Harmonogram szkoleń na rok 2019** – II półrocze
- 19 Współpraca samorządu** Praktyczne Zagadnienia BRD
- 20 Fotorelacja** Zielona Góra, XVIII Okręgowy Zjazd Sprawozdawczy Lubuskiej OIIB

Koleżanki i Koledzy

Miniony, drugi kwartał bieżącego roku, to gorący czas... W przenośni i w rzeczywistości... 6 kwietnia br. odbyliśmy Zjazd Sprawozdawczy naszej Izby, na którym Delegaci dokonali pozytywnej oceny działalności naszej Izby za rok 2018, czemu dali wyraz udzielając Radzie absolutorium.

Za nami również gorący okres egzaminów na uprawnienia budowlane – ze 123 osób dopuszczonych do egzaminu, aż 72 uzyskały wynik pozytywny. Odnotowaliśmy tendencję zwykłą, zarówno w kwestii liczby zainteresowanych zdobyciem uprawnień, jak też poziomu wiedzy teoretycznej i doświadczenia praktycznego, które przełożyły się na podniesienie stopnia zdawalności. Szerzej na ten temat – w dalszej części Biuletynu.

Był to również, i nadal jest, okres gorącej, mocno ożywionej dyskusji o statusie inżyniera, jako zawodu zaufania publicznego, i architekta, a także ich relacji zawodowych, wywołanej kolejnymi wersjami rewolucyjnej, choć w złym tego słowa znaczeniu, ustawy o architektach i ustawy o inżynierach budownictwa oraz proponowanymi zmianami w Prawie budowlanym. Inicjatywa Ministerstwa Inwestycji i Rozwoju w przedmiotowym zakresie, spowodowała ogromne zaniepokojenie naszego zawodowego środowiska. Zarówno organy Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa, jak też wszyscy jej członkowie, systematycznie podejmują działania na rzecz zachowania integralności procesu budowlanego, w tym sprawdzonych już relacji między jego uczestnikami, dzięki czemu nadal ustawy te nie zostały przyjęte, a procedowane są aktualnie jedynie zmiany w Prawie budowlanym.

Wychodząc naprzeciw potrzebom środowiska, duże znaczenie przywiązujemy do poszerzania wiedzy i podnoszenia kwalifikacji naszych członków, poprzez organizowane szkolenia (harmonogram na II półrocze w treści Biuletynu). Zachęcam Koleżanki i Kolegów do współpracy

w tym zakresie nie tylko poprzez udział, ale także zgłaszanie propozycji tematów, którymi byłibyście Państwo zainteresowani, jak również do czynnego udziału w życiu Izby i adresowanych do Was wyjazdach, o czym na kolejnych stronach.

28 i 29 czerwca 2019 r. odbył się XVIII Krajowy Zjazd Sprawozdawczy Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa, do relacji odsyłam na naszą stronę internetową: <https://lbs.piib.org.pl/>.

Rozpoczął się okres intensywnych prac na budowach, którym sprzyja piękna, słoneczna pogoda. Nie zapominajmy jednak, że to również czas urlopów, które nie są przywilejem, a obowiązkiem każdego pracującego. Znajdźcie więc Państwo czas na odpoczynek, zregenerowanie sił i „dotądowanie akumulatorów”, co pozwoli z nową energią powrócić do pracy, a 6 września spotkać się w Drzonkowie na dorocznej konferencji z okazji Dnia Budowlanych.

Ewa Bosy, Przewodnicząca Rady LOIIB

Biuletyn Lubuskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa

Wydawca: Lubuska Okręgowa Izba Inżynierów Budownictwa, ul. Podmiejska Boczna 12a, 66-400 Gorzów Wielkopolski, fax. (95) 720-77-17

E-mail: lbs@lbs.piib.org.pl

Redaktor naczelny: Adam Oziewicz

Projekt i przygotowanie DTP: Robert Nowicki, www.nowik@nowik.net.pl, tel. kom. 608 329 993

Autorzy: dr inż. Ewa Bosy – Przewodnicząca Okręgowej Rady LOIIB, mgr inż. Mirosław Gruszecki, inż. Elwira Kramm, inż. Tadeusz Glapa, inż. Waldemar Olczak, Kamila Bara

Korekta: Michał Stupczyński

Nakład: 3 000 egzemplarzy

Publikowane w Biuletynie LOIIB artykuły prezentują stanowiska, opinie i poglądy ich autorów. Redakcja zastrzega sobie prawo skracania i adjustacji tekstów oraz zmiany tytułów. Przedruki i wykorzystywanie opublikowanych materiałów, mogą odbywać się wyłącznie za zgodą Redakcji.

Materiałów niezamówionych nie zwracamy.

Budowa dla gorzowskiej edukacji zawodowej

Centrum Edukacji Zawodowej i Biznesu przy Warszawskiej – najważniejsza miejska inwestycja kubaturowa. Podobnej w Gorzowie nie było od dziesięcioleci. Magistrat wchodzi w ostatnią fazę przygotowań do realizacji budowy. Obiekt powstanie z udziałem środków ZIT.

W Centrum Edukacji Zawodowej i Biznesu swoje nowe miejsce odnajdą gorzowski „Mechanik” z Dąbrowskiego, „Budowlanka” z Okrzei oraz Centrum Kształcenia Zawodowego z Pomorskiej. Prace w obiekcie poszpitalnym przy Warszawskiej to po części remont, po części budowa nowej substancji. Cały zakres przebudowy CEZiB obejmuje kompleksową rewitalizację obiektów, adaptację i remont wraz z ingerencją w konstrukcję obiektów z wyburzeniami części istniejących, także budową nowych, zagospodarowaniem terenu, kompleksem sportowo-rekreacyjnym, zapleczem socjalno-gastronomicznym, małą architekturą oraz miejscami parkingowymi. Zakres obejmuje również budowę warsztatów i sali gimnastycznej. Magistrat, składając wniosek o dofinansowanie budowy Centrum, oszacował koszty zadania na ok. 70,5 mln zł. Wartość dofinansowania z EFRR RPO to ponad 28,8 mln zł.

WYMUSZONE ETAPOWANIE

Dokumentacja techniczna z projektem wykonawczym są gotowe od kilkunastu miesięcy. Jest jednak problem z wyłonieniem wykonawcy – w kolejnych przetargach oferty firm znacząco przekraczały zaplanowany budżet. Rozwiązanie: etapowanie. Jednak to wymaga istotnych korekt w dokumentacji projektowej. – Komplet zmian nie został jeszcze wprowadzony – jesteśmy na etapie modyfikacji, których celem jest wybór wykonawcy z kwotą pozwalającą zawrzeć umowę – przedstawia sytuację wiceprezydent miasta Agnieszka Surmacz. Skąd aż taki problem z dopięciem budżetu? Miasto składało wniosek o dofinansowanie Centrum dobrych kilka lat temu – wtedy był nacisk na podpisanie umów na dofinansowania projektów strategicznych. W Gorzowie chodziło o odbudowę ulicy Kostrzyńskiej oraz CEZiB. W tym czasie dokumentacja projektowa nie była jeszcze przygotowana, miasto miało do dyspozycji jedynie wstępną koncepcję. I właśnie w tych warunkach oszacowano koszty Centrum na 56 mln zł w zakresie

robót budowlanych i 15 mln zł dla wyposażenia. Tymczasem sytuacja na rynku budowlanym zmieniła się o 180 stopni...

Już przy pierwszym przetargu urzędnicy zderzyli się z ofertami przekraczającymi 120 mln zł. Stąd obecne działania magistratu idą w kierunku zminimalizowania kosztów – tak, aby inwestycja była możliwa do zrealizowania. Dokumentacja projektowa będzie modyfikowana w zakresie etapowania robót. Plan zakłada podział prac na dwie fazy. W pierwszym etapie będzie przygotowywany przede wszystkim korpus – obiekty niezbędne do realizacji celów edukacyjnych. Wiceprezydent Surmacz zwraca uwagę, że trudno jest z projektu cokolwiek wyrzucić – rezygnacja z jakiegokolwiek budynku, nawet w pierwszym etapie, zaburzy prowadzenie kompleksowych zajęć. Dlatego dopiero w drugiej fazie zostanie zagospodarowany teren, także później powstaną boiska, bieżnie, place zabaw, aula planowana na centrum biznesowo-konferencyjne zlokalizowana od wewnętrznej strony dziedzińca w narożniku. Specjalnie dla niej zostaną zabezpieczone niezbędne elementy, aby w przyszłości można było obiekt dobudować.

Ponadto nie będzie zaprojektowanej już klimatyzacji w części dydaktycznej – za to pozostanie w budynkach warsztatowych, hali sportowej i ewentualnie w części administracyjnej, gdzie pracownicy przebywają pełne osiem godzin. W po-

zostających salach będzie zrealizowana wentylacja. W pierwszym etapie nie powstanie też zaprojektowana poradnia pedagogiczno-psychologiczna, czyli skrzydło D, zlokalizowane w końcowej części kompleksu od strony Teatralnej. Urzędnicy przyjrzeni się też rozwiązaniom w zakresie redukcji kosztów w dziedzinach czysto technicznych, materiałowych – chodzi m.in. o realizację elewacji, sposoby budowy ścian fundamentowych itp. – Tu szukamy odrobiny tańszych technologii, aby obniżyć koszty, bo to podstawowy warunek budowy CEZiB – zaznacza A. Surmacz.

Nie ma możliwości przełożenia do drugiego etapu budowy sali sportowej – przy planowanym obciążeniu nie ma szans na zapewnienie lekcji wu-efu w sąsiadujących podobnych obiektach, choćby przy SP 17. W tym przypadku miasto stara się o dodatkowe dofinansowanie na halę z programu Sportowa Polska – można uzyskać dotację do 2,5 mln zł. Za to w pierwszym etapie na pewno nie powstanie internat. Tej budowy projekt nie obejmował od samego początku. To budynek niezbędny, ale na jego temat trwa dyskusja. Planowany jest na dawnym oddziale zakaźnym vis a vis siedziby Zgromadzenia Sióstr Miłosierdzia. Reasumując, z pierwotnego projektu nic nie wypadnie, za to całość powstanie w dwóch etapach. Modyfikacje dotyczą jedynie rozwiązań technicznych, gdzie celem jest redukcja kosztów.

CO DO ZROBIENIA W CENTRUM?

Zakres prac? Część stropów na pewno będzie wzmocniona – rozkład obciążeń w przypadku CEZiB będzie zupełnie inny niż dawnego szpitala. Ponadto dla tego typu obciążeń są zupełnie inne normy niż jeszcze kilka lat temu. W modernizowanej starej części nie będą zlokalizowane ciężkie maszyny, ale będą ławki, krzesła, szafy i inne elementy – dla nich są zupełnie inne wskaźniki i przeliczenia dotyczące obciążeń na strop. Same ściany nośne pozostaną bez zmian – są trwałe i w dobrym stanie, nie wymagają wyburzeń. Za to zostaną wymienione okna, drzwi – są zużyte i dla nich aktualnie obowiązują inne normy – chodzi o wymiary, przenikalność cieplną, akustyczną, także doświetlenie pomieszczeń. Nie da się uniknąć prac przy przebudowie ścian działowych. – Szpital i szkoła to dwie różne działalności. Tam gdzie się da, wykorzystamy to co jest, jednak w wielu pomieszczeniach będą zupełnie nowe podziały przestrzeni – informuje wiceprezydent. Projektanci starali się do maksimum wykorzystać to co jest, także z uwagi na ochronę konserwatorską, jednak zasadnicze zmiany są konieczne.

Ponadto budowniczcy na pewno będą mieli jeden budynek do wyburzenia i zbudowania na nowo – chodzi o niewielką część tkanki od strony ulicy Szpitalnej. Łącznik nie nadaje się do przebudowy. Jest w dramatycznym stanie technicznym. Ekspertyza skierowała go do wyburzenia i budowy od nowa w zmienionym charakterze, znacznie lepiej pasującym do całości. Trzeba wiedzieć, że kompleks szpitalny, poza szczątkowymi fragmentami, jest mocno zdewastowany. Dotyczy to również instalacji. Dlatego w komplecie będą musiały powstać od nowa.

W ramach inwestycji nie ma planów przebudowy dróg – powstaną jedynie nowe wjazdy na dziedzińcu od strony Teatralnej. Dostęp zmotoryzowanych do obiektu będzie ograniczony do kadry nauczycielskiej i gości. Zatem nie będzie dużego ruchu na terenie kompleksu edukacyjnego. W ocenie urzędników, nie warto zabudowywać przestrzeni między poszczególnymi budynkami utwardzonym parkingiem, tak jak to wygląda na przykład na terenie uczelni przy Chopina. – Takiego rozwiązania nie chcieliśmy

w CEZiB. Zakładamy, że uczniowie głównie będą korzystać z komunikacji publicznej – choćby tramwaju z przystankiem tuż przy obiekcie, czy nowego peronu kolejowego przy Teatralnej – wyjaśnia wiceprezydent Surmacz. Za to na pewno będą stojaki rowerowe, bo ten środek transportu będzie miał nieograniczony dostęp do Centrum. Z kolei główne wejście od Warszawskiej planowane jest między budynkami, ale tylko dla pieszych.

Uwaga! Tylko jeden z obiektów kompleksu jest wpisany do rejestru zabytków. Pozostałe – budynki już istniejące, przeznaczone do przebudowy, są objęte ochroną konserwatorską i wprowadzone do gminnej ewidencji. To z kolei nie pozwala na zbyt szeroką zmianę kształtu budynków czy rozkładu pomieszczeń. – Jesteśmy zobligowani do wpisania się w już istniejącą infrastrukturę budowlaną – podkreśla A. Surmacz.

Wśród ciekawych rozwiązań konstrukcyjno-architektonicznych kompleksu są przeszklone ściany zewnętrzne wykonane z dyli szklanych elewacyjnych w budynku warsztatowym, które pozwalają osobom znajdującym się na zewnątrz zajrzeć do wnętrza i obserwować prowadzone zajęcia. Warsztaty będą budowane od podstaw – powstanie zupełnie nowy budynek, patrząc z góry w kształcie litery „U”. Interesujące rozwiązania są związane z samymi zajęciami warsztatowymi – będą przystosowane do nowoczesnych metod nauczania. Dotyczy to zarówno zawodów budowlanych, mechanicznych – w obu przypadkach będą do dyspozycji, poza zakupem nowego wyposażenia, maszyny przeniesione z Centrum Kształcenia Zawodowego. Samo CKZ również znajdzie swoje miejsce w CEZiB. Część warsztatuwa w założeniu będzie najbardziej nowatorskim elementem całej inwestycji.

POSZUKIWANIA BUDOWNICZYCH

Kolejna procedura przetargowa na wykonawcę CEZiB ruszy w trzecim kwartale. Magistrat myśli nawet o lipcu, ale wakacje nie sprzyjają tego typu rozstrzygnięciom. Zatem plan jest, ale niewykluczone, że procedura ruszy na koniec lata. W tej materii nie wszystko zależy od miasta – swoje mają też do zrobienia projektanci, dostosowują dokumentację do nowych warunków czyli etapowania. Jeżeli nie

będzie nieoczekiwanych trudności – takich nie da się wykluczyć – to przetarg zostanie ogłoszony jak najszybciej z terminem realizacji umowy w 2021 roku. SIWZ i wytyczne miasta są już gotowe, pozostaje jedynie czekać na załącznik w postaci dokumentacji projektowej i nowego oszacowania kosztów, już po zmianach.

Przypomnijmy, od stycznia 2018 roku przy CEZiB działa Euroinvest w roli inżyniera kontraktu. Wiceprezydent Agnieszka Surmacz podkreśla, że zespół powołany do pracy nad tym projektem był bardzo pomocny miastu na etapie analizowania możliwości redukcji kosztów. Przygotowali opracowanie – jasno, rzetelnie i jednoznacznie wskazali, gdzie da się zaoszczędzić, a gdzie tego robić nie wolno. Na przykład zwrócili uwagę, że da się zmniejszyć liczbę kamer i uszczuplić monitoring, ograniczyć rozbudowę punktów dostępu do obiektu, „wyjąć” z projektu część instalacji klimatyzacji. Grupa specjalistów – w ocenie naszej rozmówczyni – przygotowała świetny materiał do negocjacji z projektantem w zakresie redukcji kosztów. Poza tym że inwestycja będzie podzielona na etapy, to przy pewnych elementach inspektorzy starają się szukać innych oszczędności. Wyposażenie sanitariatów, materiały budowlane na sufity itp. – wszystko to da się zrobić na różnych pułapach cenowych. – Dzięki inżynierowi kontraktu mogliśmy wybrać najlepsze rozwiązania, także ze względu na koszty. W tej materii zaangażowanie inspektorów budowlanych i głównego inżyniera kontraktu było ogromne. Podkreślam, to prestiżowa inwestycja – wszystkim zależy na tym, aby została zrealizowana – zaznacza wiceprezydent Gorzowa.

Na koniec ciekawostka: budowa, choć bez wykonawcy, już pochłonęła spore sumy. Najważniejszym punktem są koszty pracy urzędników – działają bezpośrednio nad inwestycją. Publikują przetargi – to zadanie referatu zamówień publicznych oraz wydziału inwestycji. Są to koszty, których nie da się ująć w dofinansowaniu – RPO nie przewiduje finansowania zarządzania projektem. Takie koszty są finansowane tylko i wyłącznie z projektów operacyjnych Infrastruktura i Środowisko, gdzie tworzone są tzw. Jednostki Realizujące Projekt. Do nich w Gorzowie należą projekty: tramwajowy, zagospodarowania wód, za-

gospodarowania zielenią czy DK22. Wspomniane koszty można też ująć w ramach Interregu – w przypadku Gorzowa to Szlak Stolic, sala konferencyjna w gastronomiku czy też park Siemiradzkiego.

Wiceprezydent Agnieszka Surmacz zastrzega jednak, że między jednym a drugim przetargiem urzędnik zajmuje się in-

nyimi inwestycjami. Zatem nie jest tak, że działa tylko na rzecz CEZiB. – Pracownik prowadzący to zadanie ma przynajmniej jeszcze trzy inne inwestycje – zajmuje się przygotowaniem umowy na modyfikację dokumentacji czy aktualizacją warunków kontraktowych czy też SIWZ-em dla CEZiB, a przy tym ma pod opieką inne budowy. Wykorzystujemy pracowników w stu

procentach. Zadań nie brakuje – wystarczy przejść się po centrum Gorzowa i nie tylko centrum. Przypominam, że tegoroczny Budżet Obywatelski jest ogromny – za nim kryje się ogrom pracy urzędników – podsumowuje nasza rozmówczyni.

Adam Oziewicz

CEKAWY ROZWIĄZANIA KONSTRUKCYJNO-ARCHITEKTONICZNE DLA CEZiB (ARCHITEKT ANITA WOJEWODA – PRACOWNIA PROJEKTOWA: PORTAL-PP)

1. Rozwiązanie szklanej elewacji w postaci systemowych pustaków szklanych

Zastosowano we fragmentach budynku dydaktycznego oraz hali sportowej. Pionowe pustaki szklane ustawione w rzędach, z różnym stopniem przezierności. Załączony widok nr 1 przedstawia zasadę stopniowania przepuszczalności światła dziennego tj. okno 100%, pustak szklany 50%, pustak szklany i ściana 0%. Z uwagi na prosty charakter elewacji takie rozwiązanie nadaje jej lekkości i wprowadza dodatkowy efekt gry światłem wprowadzając element głębi. Rozwiązanie technicz-

ne oparte jest na systemie dyl szklanych montowanych w trzech warstwach. Takie rozwiązanie gwarantuje realizację ściany o parametrach:

- współczynnik przenikania ciepła $U_g = 1,1 \text{ W/m}^2\text{K}$,

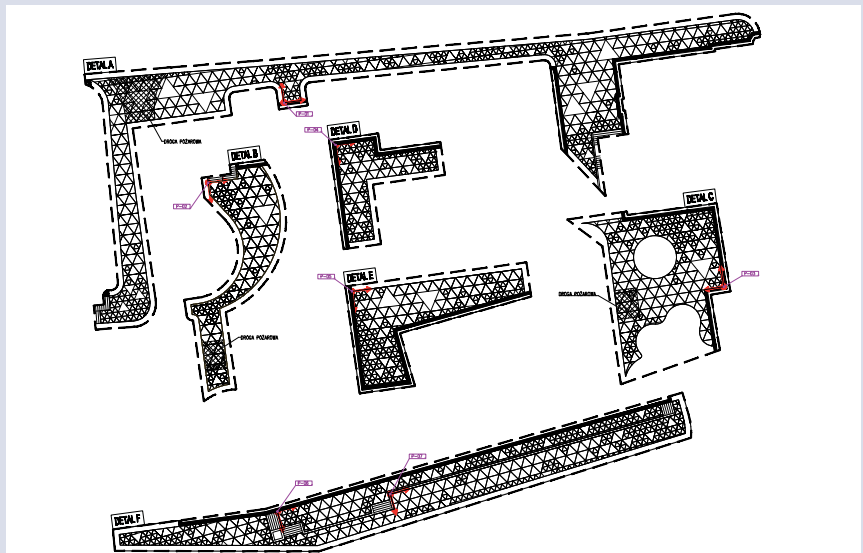
- współczynnik przepuszczalności światła $LT < 0,68$,
- współczynnik całkowitej przepuszczalności energii promieniowania słonecznego $g < 0,69$,
- izolacyjność akustyczna $R_w = 57 \text{ dB}$.

Dyle montuje się w ramach aluminiowych z przekładkami termicznymi. Ramy malowane są proszkowo. Całość zestawu – 176 mm.

Rozwiązanie szklanych ścian po wielono także we wnętrzach, stosując jednak wariant szklenia podwójnego, głównie w hali sportowej w głównym holu wejściowym.

2. Betonowe posadzki na terenie Inwestycji (PZT)

Ciągi piesze wykonane z betonu drogowego o gr. 12 cm w kształcie trójkątów (jako dylatacje). Posadzka zbrojona włóknami polimerowymi. Nawierzchnia zatarta na ostro poprzez miotłkowanie, impregnowana. Poszczególne pola trójkątów wydzielone za pomocą pozornej dylatacji o gr. ok 3-5 mm i głębokość ok.10-20 mm. Układ ciągów pieszych dla inwestycji przedstawiają załączone rysunki.

3. Wnętrza hali sportowej

Surowe, z wykorzystaniem betonu, dyl szklanych wewnętrznych, czarnych sufitów z wełny drzewnej oraz żółtych, kontrastowych akcentów w postaci informacji wizualnej, posadzek, trybun, fragmentów ścian lub mebli. Posadzki w hali sportowej

– betonowe w kolorze naturalnym (szary beton), w części auli – posadzka sportowa na legarach z czarną nawierzchnią. Ściany – z surowego, szlifowanego betonu. W auli ściany wykładane materiałem akustycznym z płyt wykonanych z wełny drzewnej. Sufity – w kolorze czarnym, z prostymi oprawami oświetleniowymi.

Trzy niezwykle miejsca: Neiderfinow, Spreewald, Lwów

W nieco ponad miesiąc trzy interesujące punkty na mapie – Neiderfinow: cuda techniki, Spreewald: piękno przyrody, Lwów: podróż sentymentalna...

Podnośnia statków – wycieczka techniczna

ponad 1000 km, na powierzchni 1200 km²). W czasie podróży podano tradycyjny produkt spożywczy – ogórki z chlebem. Podczas rejsu wycieczkowicze odwiedzili wyspę Lehde znaną z zabytkowej zabudowy. Malownicze krajobrazy kanatów i rzek przepływających przez lasy, łąki z unikatowymi gatunkami roślin stwarzały wspaniałe wrażenie. W wycieczce wzięto udział 18 osób.

ściota parafialnego i Muzeum Aleksandra Fredry oraz zakwaterowanie w lwowskim hotelu TAURUS****. Później zwiedzanie Starego Miasta: Rynek, Ratusz, katedra ormiańska, tacińska i kościół Dominikanów. Na koniec dnia obiadokolacja i wieczór integracyjny w restauracji „Biały Lew”. Drugiego dnia wyjazd do Truskawca. To uzdrowisko modne w świecie z wody mineralnej „Naftusia”. Później dalsze zwiedzanie Lwowa: pomnik Adama Mickiewicza, hotel George, Uniwersytet Lwowski, Politechnika Lwowska, Szkoła im. Marii Konopnickiej, katedra św. Jura i inne atrakcyjne budowle. Na koniec dnia obiadokolacja i wieczór integracyjny w Browarze Lwowskim (cztery kondygnacje pod ziemią) z muzyką i śpiewem. Trzeciego dnia zwiedzanie Cmentarza Łyczakowskiego – powstał w XVIII wieku. Zgromadzone są tam mogiły wybitnych Polaków. Zwiedzanie także należącego do nekropolii Łyczakowskiej pomnikowego cmentarza wojskowego Polaków – Cmentarza Orłąt Lwowskich, na którym spoczywają Polacy polegli w walkach o Lwów w latach 1918-1920. Wykwalifikowane przewodniczki – Polki ze Lwowa przedstawiały nam miasto, podkreślając jego polskość. Po obiedzie powrót do Polski. Wspaniała wycieczka, wspaniałe przypomnienie historii miasta.

11 maja. Wycieczka techniczna na podnośnię statków Neiderfinow (Niemcy). Obiekt unikalny – wysokość podnoszenia 36 m. W drodze powrotnej grupa obejrzała zapórę elektrowni wodnej szczytowo-pompowej na kanale w Dychowie. To była gratka dla uczniów Centrum Kształcenia Zawodowego i Ustawicznego nr 1 – Budowlanka w Zielonej Górze. Wyjazd dla klas drogowej i budownictwa wodnego przygotowali Tadeusz Głapa i Wojciech Poręba. W zwiedzaniu wzięły udział 33 osoby.

Spreewald – wycieczka rekreacyjna

31 maja. Wycieczka rekreacyjna do Spreewaldu. To Niemiecka Wenecja – uznany rezerwat biosfery UNESCO. Brandenburgia widziana z todzi – główna atrakcja: rejs po kanatach (długość kanatu

Wycieczka do Lwowa i Truskawca

13 – 16 czerwca. Wycieczka LWÓW – TRUSKAWIEC. Nocny przejazd z Polski na Ukrainę (około 1 godziny oczekiwania na przejściu granicznym w Medyce). Pierwszego dnia zwiedzanie RUDKI – ko-

Jaki inżynier? Niezłomny w osiągnięciu celów

Dr hab. inż. Andrzej Pieczyński, profesor Uniwersytetu Zielonogórskiego, Prorektor ds. Rozwoju i Współpracy z Gospodarką w wywiadzie Izby opowiada m.in. o wizerunku i roli współczesnego inżyniera.

Mirostlaw Gruszecki: Panie Rektore, zapytam, jak wyglądała Pana droga naukowa od czasów studiów do chwili obecnej, gdzie jest Pan Prorektorem ds. Rozwoju i Współpracy z Gospodarką?

Dr hab. inż. Andrzej Pieczyński: – Studia rozpocząłem w 1973 roku na kierunku elektrotechnika w ówczesnej Wyższej Szkole Inżynierskiej w Zielonej Górze, które ukończyłem w 1978 roku jako absolwent pierwszego rocznika pełnych akademickich pięcioletnich studiów magisterskich. W listopadzie 1977 roku zostałem zatrudniony, jeszcze jako student piątego roku, na stanowisku asystenta stażysty na Wydziale Elektrycznym WSIł w Zielonej Górze. I tak rozpoczęła się moja przygoda z badaniami naukowymi i edukacją akademicką. W 1978 roku rozpocząłem trzyletnie studia doktoranckie na Wydziale Elektroniki Politechniki Warszawskiej. W ramach pracy doktorskiej prowadziłem badania z zakresu sterowania optymalnego obiektami dynamicznymi z nieliniową charakterystyką statyczną. Doktorat obroniłem w 1985 roku i po powrocie do pracy w macierzystej uczelni w Zielonej Górze rozpocząłem kolejny etap rozwoju naukowego. Duży przełom w moim profilu badawczym pojawił się podczas trzymiesięcznego stażu naukowego w niemieckiej uczelni Hochschule Zittau-Görlitz. Nowy obszar badawczy dotyczył i do dzisiaj dotyczy zastosowania logiki rozmytej w modelowaniu, diagnostyce procesów i automatyce. Wyniki prowadzonych badań zostały zaprezentowane w wielu artykułach i referatach naukowych na międzynarodowych i krajowych konferencjach oraz dwóch monografiach, z których jedna była podstawą wszczęcia postępowania habilitacyjnego. Stopień naukowy doktora habilitowanego uzyskałem w maju 2015 roku w macierzystej uczelni w ówczesnym Wydziale Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji. W 2002 roku zostałem powołany na stanowisko Prodziekana, a w 2005 na Dziekana mojego wydziału, które pełniłem dwie kadencje do 2012 roku. Od 2012 roku do dzisiaj pełnię funkcję Prorektora ds. rozwoju Uniwersytetu Zielonogórskiego. Ponieważ mój zakres działania ściśle wiąże się z szeroko rozumianą współpracą uczel-

ni z otoczeniem gospodarczym, w maju 2018 roku kierowany przeze mnie pion zmienił nazwę na ds. Rozwoju i Współpracy z Gospodarką.

Proszę przybliżyć Pańskie doświadczenia i przemyslenia z zakresu kształcenia przyszłych inżynierów, którzy po zakończeniu studiów w większości wstępują do LOIIB?

– Kształcenie inżynierów, jak w każdym innym obszarze, np.: matematyków, humanistów, artystów czy też lekarzy, wymaga przygotowania odpowiedniego programu kształcenia, zawierającego istotne elementy oczekiwań przyszłego rynku pracy. Inżynier przede wszystkim powinien cechować się zrozumieniem zjawisk technicznego otoczenia, w którym przyjdzie mu po skończeniu procesu edukacji pracować. Nie jest to łatwe zadanie zarówno dla nauczycieli, jak i studentów. Dlatego często młodzież, wybierając przyszły zawód, długo zastanawia się przed wybraniem kształcenia na kierunkach technicznych. Inżynier powinien być dobrze przygotowany z zakresu matematyki i fizyki, ale zarazem powinien posiadać umiejętność wykorzystania zdobytej na uczelni wiedzy w zderzeniu z niespodziankami, jakie niesie codzienne funkcjonowanie w obszarze technicznym.

Skąd wspólne przedsięwzięcia UZ i LOIIB? Mam na myśli organizację zjazdu sprawozdawczego oraz jesiennej sesji egzaminacyjnej na uprawnienia budowlane, które pierwszy raz od wielu lat zorganizowaliśmy w Zielonej Górze na terenie UZ.

– Współpraca Uniwersytetu z Lubuską Okręgową Izbą Inżynierów budownictwa trwa wiele lat. Mój udział w tych działaniach rozpoczął się, kiedy pełniłem funkcję Dziekana Wydziału Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji. Czytając ten fragment, można by zadać pytanie, co łączyło ten wydział z LOIIB. Odpowiedź brzmi: dużo! W zakresie procesu budowlanego, gdzie pracują absolwenci UZ spotyka się inżynierów, architektów budownictwa, ale również energoelektroników, elektryków, automatyków, informatyków itd. Mając to na uwadze, z ówczesnym

przewodniczącym Izby konsultowaliśmy dopasowanie programów kształcenia do oczekiwanych kompetencji inżyniera. Ponadto wspólnie organizowaliśmy na terenie UZ szkolenia dla członków Izby. Aktualnie poszerzyliśmy spectrum wspólnych działań. Ostatnio na terenie UZ odbył się zjazd sprawozdawczy LOIIB, na którym uczestnicy mieli możliwość wystąpienia referatu na temat trendów rozwoju nowoczesnego budownictwa. Kolejne wspólne nasze przedsięwzięcie związane było z cyklicznymi egzaminami na uprawnienia budowlane organizowanymi przez Izbę, które w kwietniu tego roku odbyły się w budynku Wydziału Budownictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska UZ. Przeprowadzenie tych egzaminów na terenie uczelni umożliwia części naszych absolwentów podtrzymanie więzów z macierzystą uczelnią.

Proszę powiedzieć, jak Pan Rektor ocenia wspólnie organizowane przedsięwzięcia? Mam na myśli wspólne konferencje, uczestnictwo w targach budownictwa, szkolenia studentów i naszych członków, wycieczki techniczne, spotkania w władzami samorządowymi, organizację Olimpiady Wiedzy Technicznej itp.

– Misją uczelni poza badaniami naukowymi, edukacją jest też promocja wyników badań oraz wsparcie otoczenia gospodarczego potencjałem kadrowym i infrastrukturalnym. Istnieją różne formy transferu wiedzy z uczelni do otoczenia gospodarczego i odwrotnie. Do takich form można zaliczyć wspólnie organizowane konferencje, targi budownictwa, szkolenia oraz różnego typu spotkania „fachowców” po obu stronach. Sądzę, że ostatnio organizowane na terenie uczelni konferencje z udziałem

przedstawicieli różnych środowisk: Izby Inżynierów, przedsiębiorców, samorządowców i pracowników uczelni umożliwiły szeroką wymianę myśli, doświadczeń i pozwoliły nakreślić plany na przyszłość. Rolę uzupełniającą do konferencji stanowią targi budownictwa. Pozwalają one na wyeksponowanie osiągnięć technicznych, wdrożonych myśli technicznych i osiągnięć naukowców. To tutaj często naukowcy mogą zobaczyć, jak ich wyniki badań przyjmują praktyczną formę. Kolejnym obszarem wspólnych działań jest współpraca ze szkołami średnimi w zakresie poszukiwania talentów. Federacja Stowarzyszeń Technicznych NOT wraz z uczelniami lubuskimi od wielu lat organizuje Olimpiadę Wiedzy Technicznej w zakresie mechaniczno-budowlanym i elektryczno-elektronicznym. Zawody okręgowe organizowane są na uczelniach.

Uniwersytet Zielonogórski niedawno obchodził jubileusz XV-lecia. Jaka jest aktualnie oferta i program nauczania przyszłych inżynierów?

– Uniwersytet jest spadkobiercą Wyższej Szkoły Inżynierskiej (Politechniki Zielonogórskiej) i Wyższej Szkoły Pedagogicznej. To przez ponad 50 lat kształtowano sylwetkę dzisiejszego inżyniera. Dzisiejsza oferta uniwersytetu wpisana w programy kształcenia na ponad 60 kierunkach obejmuje prawie wszystkie obszary nauki. Ważne jest, że ponad 20 kierunków (w tym duża część nadających tytuł zawodowy inżyniera) prowadzonych jest o profilu praktycznym, który wymaga wielu zajęć laboratoryjnych, ścisłej współpracy z otoczeniem przemysłowym, zapraszaniu pracowników przemysłu do prowadzenia specjalistycznych przedmiotów oraz dtugiej, 18-tygodniowej praktyki w przemyśle.

Według Pana Profesora, pracownika naukowo-dydaktycznego jednocześnie Prorektora, jakimi cechami powinien charakteryzować się współczesny inżynier?

– Na to pytanie częściowo już udzieliłem odpowiedzi. Mogę jeszcze dodać, że tak jak w wielu zawodach powinien cechować się niezłomnością w osiągnięciu postawionego celu. Tacy ludzie, mając odpowiednie zaplecze infrastrukturalne i wystarczające środki do realizacji marzeń, tworzą naszą przyszłość i często wynalazki na miarę Nobla.

Dziękuję.

Miroslaw Gruszecki

Tekst jest kontynuacją cyklu rozmów z postaciami ważnymi dla rozwoju budownictwa i sektora inwestycji infrastrukturalnych w regionie lubuskim.

XXXIII sesja egzaminacyjna na uprawnienia budowlane w LOIIB

Przeprowadzana dwa razy w roku sesja przebiega dwuetapowo: kwalifikacje, mające na celu sprawdzenie czy osoba kandydująca na inżyniera budownictwa spełnia wymagania formalne (wykształcenie i udokumentowana praktyka) oraz egzamin pisemny i ustny.

Do XXXIII sesji zgłosiły się 124 osoby, z których 80 przystąpiło do sesji po raz pierwszy. W wyniku kwalifikacji do egzaminu dopuszczono 123 osoby. Przypominamy, celem sesji jest nadanie uprawnień zawodowych uprawniających do pełnienia samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie (projektant, kierownik budowy, inspektor nadzoru).

Do egzaminu pisemnego, przeprowadzanego w całym kraju o tej samej porze – 17 maja o 10.00 – dopuszczono 109 osób, z których 95 przystąpiło do rozwiązywania testów. 14 osób z różnych przyczyn nie stawilo się na egzamin. Mogą one zgłosić się na egzamin w późniejszych sesjach – wyniki kwalifikacji zachowują ważność. Na tym etapie liczba pytań jest zróżnicowana w zależności od zakresu uprawnień, o jakie ubiega się kandydat (60-90 pytań). Czas na rozwiązanie testów jest również inny dla każdego zakresu, ale na każde pytanie przypada 1,5 minuty. Osoba, która potrzebowała najmniej czasu na rozwiązanie testu, zrobiła to w czasie krótszym niż 20 minut i zdała test z wynikiem pozytywnym.

Spośród 95 osób rozwiązujących testy do drugiego etapu – egzamin ustny – dopuszczono 76 osób. Dodając do tej liczby osoby, które w poprzedniej sesji nie zali-

czyły egzaminu ustnego, łącznie do egzaminu ustnego przystąpiło 85 osób, 72 z nich uzyskało wynik pozytywny, w związku z czym osoby te otrzymują uprawnienia budowlane. W podziale na specjalności wygląda to następująco: konstrukcyjno-budowlana – 48 osób, inżynierska drogową – 4 osoby, inżynierska mostowa – 1 osoba, instalacyjna sanitarna – 11 osób, instalacyjna elektryczna – 7 osób, instalacyjna telekomunikacyjna – 1 osoba.

Uroczystość wręczenia decyzji o nadaniu uprawnień odbyła się 18 czerwca w WiMBP w Gorzowie. Uroczystość zaszczycili goście: Przewodnicząca OR LOIIB Ewa Bosy i Wiceprzewodniczący OR LOIIB Tadeusz Glapa, Wojewódzki Inspektor Nadzoru Budowlanego Robert Lacroix, Dyr. Departamentu Infrastruktury LUW Katarzyna Kis, Dziekan Wydziału Budownictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska UZ prof. Andrzej Grajner, nestor lubuskich budowlanców prof. Tadeusz Biliński, członek Krajowej Komisji Kwalifikacyjnej PIIB Piotr Koczwarą oraz członek Komisji Etyki PIIB Henryk Młeczko. W trakcie uroczystości świeżo upieczeni inżynierowie złożyli ślubowanie, obiecując pracę zgodnie z etyką, zasadami bezpieczeństwa i zgodnie z wymaganiami prawa, po czym z rąk

Przewodniczącej Ewy Bosy odebrali decyzje o nadaniu uprawnień. Trzy osoby, które zdały egzamin z najlepszymi wynikami, otrzymały również nagrody w postaci poradnika dla projektantów.

Po odebraniu decyzji informacja o nadaniu uprawnień jest przesyłana do Głównego Urzędu Nadzoru Budowlanego, gdzie centralny rejestr osób z uprawnieniami jest uzupełniony o osoby z bieżącej sesji. Po tym akcie nowo upieczeni inżynierowie budowlani mogą zapisać się do Lubuskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa i po optaczeniu składek otrzymać zaświadczenie o przynależności do samorządu zawodowego. Jest to warunek konieczny do objęcia samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie.

Wszystkim osobom, które pomyślnie przeszły ten etap rozwoju zawodowego, serdecznie gratulujemy i oczekujemy w naszych szeregach jako kolegów z branży. Te osoby, które jeszcze nie uzyskały uprawnień, zapraszamy do sesji jesiennej.

Waldemar Olczak,

Przewodniczący Okręgowej Komisji Kwalifikacyjnej LOIIB

więcej na temat XXXIII sesji w następnym wydaniu Biuletynu

Pianobeton

Zastosowanie i właściwości

Liczba jego zastosowań i unikalne właściwości sprawiają, że z roku na rok wzrasta jego popularność. Pianobeton z powodzeniem zastępuje przestarzałe technologie i materiały budowlane, warto więc zapoznać się z jego specyfiką.

Pianobeton powstaje w wyniku zmieszania zaczynu bądź zaprawy cementowej z pianą techniczną. W stanie niezwiązanym jest materiałem plastycznym lub płynnym, posiadającym właściwości samopoziomujące. Pianobeton powstaje w specjalnym urządzeniu bezpośrednio na placu budowy, gdzie węzami podawany jest do miejsca zabudowy. Bez dodatkowego oprzyrządowania może być podawany na wysokość 30 metrów i odległość nawet 300 metrów.

Pęcherzyki powietrza zawarte w masie pianobetonu wywołują zjawisko żołyńska i w efekcie dużą płynność masy o konsystencji jogurtu. Zapewnia ona dokładne i szczelne wypełnienie wszelkich nierówności, a także dobrą spójność i zdolność łączenia z innymi materiałami. W zależności od potrzeb i warunków zastosowania, wytwarza się pianobeton o gęstościach od 500 do 1400 kg/m³. Każda gęstość ma inne właściwości i tym samym umożliwia spełnienie różnorodnych wymagań inwestora.

Pianobeton jest bardzo ciekawym technicznie produktem. W formie płynnej pozwala na szybkie i łatwe układanie posadzki, oraz jej wyrównywanie. Taka konsystencja sprawia, że pianobeton bez problemu wypełnia wszystkie zakamarki, eliminując wszelkie mostki termiczne. Kiedy już zastygnie, z łatwością daje się obrabiać za pomocą powszechnie dostępnych narzędzi do betonu, takich jak pily, dłutownice czy wiertnice. Co za tym idzie, ważną zaletą pianobetonu jest szybkość realizacji i łatwość zabudowy.

Niska gęstość, czyli niewielka masa pianobetonu pozwala na znaczne odciążenie budynku, jednocześnie zapewniając monolityczną konstrukcję i wysoką izolacyjność cieplną oraz akustyczną. Co istotne, zastosowanie pianobetonu

CH Małta Poznań

pozwala także na rezygnację ze styropianu wraz z jego wadami, czyli tzw. „klawiszowaniem” styropianu, jego zanikaniem i zapadaniem się posadzek w wyniku nawet niewielkiego pożaru czy zastosowania chemikaliów. Brak styropianu to także brak przestrzeni do zagnieżdżenia się szkodników, brak mostków cieplnych i obniżenie kosztów budowy (brak kosztów układania styropianu). Ważną cechą pianobetonu jest też duża odporność ogniowa – jako materiał na bazie cementu pianobeton posiada najwyższą klasę ognioodporności A1.

ZASTOSOWANIE

Lista zastosowań pianobetonu jest długa i otwarta. To znaczy, że inwencja projektantów i budowlanców ciągle znajduje nowe zastosowanie dla tego ciekawego produktu. Do najważniejszych zastosowań pianobetonu należą podbudowy posadzek, dróg, parkingów, placów i torowisk. Pianobeton jest też często używany do stabilizacji gruntów przy budowie murów oporowych, wałów

przeciwpowodziowych czy przyczółków wiaduktów. Stosuje się go także do zagęszczania osuwisk i likwidacji pustek powypłuczynowych.

Jednak najpopularniejsze zastosowania pianobetonu to przede wszystkim budowa ciepłych, bezpiecznych posadzek i fundamentów oraz stropów i stropodachów. Płyta fundamentowa z pianobetonu doskonale sprawdzi się przy budowie domów, hal, zbiorników i wszelkich obiektów wymagających stabilnego podłoża. Strop z pianobetonu zaś gwarantuje doskonałą izolację termiczną i akustyczną, ponieważ pianobeton bardzo dobrze tłumi wszelkie drgania. W związku z wejściem nowych przepisów ograniczających stosowanie materiałów łatwopalnych lub wydzielających trujące gazy podczas pożaru (np. styropian), pianobeton wydaje się bardzo ciekawą alternatywą właśnie przy budowie stropodachów. Strop zaizolowany pianobetonem nie tylko zapewni ochronę przed ucieczką ciepła, ale także pozwoli na bezpiecz-

ne poruszanie się po dachu np. podczas odśnieżania, czy pozwoli na montaż wszelkich urządzeń dachowych (anteny, klimatyzatory, itp.). Dzięki swym ognioodpornym i tłumiącym drgania właściwościom, pianobeton doskonale nadaje się także do budowy ścian przeciwogniowych czy przeciwwybuchowych.

Dobrym rozwiązaniem jest także pianobeton na posadzki oraz jako wypełnienie różnego rodzaju pustek: wszelkie nieczynne instalacje, kolektory, tunele, podziemne zbiorniki, kawery, przestrzenie między starymi i nowymi konstrukcjami można z powodzeniem zapętnić pianobetonem. Sprawdza się także jako obudowa instalacji podziemnych, które wymagają zabezpieczenia termoizolacyjnego lub wzmocnienia płytko położonej kanalizacji czy rur z wodą. To także świetne rozwiązanie podczas budowy na terenach podmokłych i nienośnych.

KOSZTY

Obok doskonałych właściwości są jeszcze inne aspekty związane ze stosowaniem pianobetonu. Opinie, które możemy znaleźć w Internecie, często nieustannie sugerują, że cena pianobetonu jest wyższa niż tradycyjnych materiałów. A przecież prosty rachunek, który nie ogranicza się do krótkowzrocznego „tu i teraz”, ale wychodzi znacznie dalej, pokazuje, na jakich błędnych założeniach te opinie o pianobetonie bazują.

Cena za m³ pianobetonu w firmie Wajm jest ustalana każdorazowo indywidualnie i zaczyna się już od 299 zł netto, wraz z kosztami zabudowy, zależnie od miejscowej ceny zapraw, ilości i gęstości samego materiału. Jednak próbując oszacować koszt całej inwestycji, warto też mieć w polu widzenia ewentualne poprawki, naprawy, remonty – a tych w przypadku styropianu możemy być pewni. – Trzeba pamiętać, że beton komórkowy wylewa się błyskawicznie. Pierwsza oszczędność wynika więc z krótszego zaangażowania ekipy budowlanej, co oczywiście przekłada się na cenę. Pianobeton zastosowany np. jako podbudowa posadzki okazuje się też o wiele tańszy niż styropian. Wystarczy policzyć, ile zapłacimy za naprawę zapadającej się posadzki wykonywanej ze styropianu (i nie będzie to jedna naprawa!). A że będziemy musieli zapłacić, to pewne, bo przecież styropian jest materiałem nienośnym i o niskiej wytrzymałości na ściskanie, przez co po pewnym czasie kurczy się i zapada, a do tego wywołuje niepożądane efekty akustyczne i klawiszuje – zauważa Łukasz Chady, członek zarządu spółki Wajm, producent materiału.

Dziś na całym świecie powszechnie stosuje się pianobeton. Opinie na jego temat, potwierdzone nie tylko internetowymi komentarzami, ale przede wszystkim – rzetelnymi badaniami – sprawiają, że rocznie wylewa się miliony m³ piano-

Naprawa drogi powiatowej Kórnik

betonu. Cena, parametry, niska waga – to argumenty, które przemawiają do decydentów w krajach takich jak Niemcy, Belgia, Kanada. W Holandii, gdzie występują w większości grunty słabonośne, jest on właściwie podstawowym materiałem budowlanym. Jednak i Polska coraz chętniej otwiera się na rozwiązania, które przetamują monopol innych materiałów budowlanych, ze styropianem na czele. Obudowy tuneli, przypór, kanałów, rurociągów, szybów kopalnianych, fundamentowanie zbiorników magazynowych, wypełniania podziemnych pustek wyptuczynowych, drogi, autostrady, wypełnienia hydrotechniczne, a nawet domy, w których płyty fundamentowe i ściany są wylewane z pianobetonu... Te niezliczone realizacje, w których pianobeton się sprawdził, to zaledwie ułamek możliwości, jakie daje ten ekologiczny, lekki i wytrzymały materiał. I to one właśnie dostarczają najmocniejszych dowodów na to, że dobry produkt obroni się sam.

Więcej informacji o pianobetonie dostępnych jest na stronie www.pianobeton.pl

opracowanie:
redakcja biuletynu LOIIB na podstawie materiałów spółki Wajm

Ławica Poznań

XVIII Okręgowy Zjazd Sprawozdawczy LOIB

6 kwietnia, Zielona Góra, Wydział Mechaniczny Uniwersytetu Zielonogórskiego – XVIII Okręgowy Zjazd Sprawozdawczy Lubuskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa.

Zjazd otworzyła Ewa Bosy – przewodnicząca Okręgowej Rady LOIB. Na wstępie przywitała gości: Waldemara Stugockiego – senatora RP, Katarzynę Osos – postankę na Sejm RP, Zenona Bambrowicza – prezesa Lubuskiej Izby Budownictwa, Piotra Tykwińskiego – z-cę dyr. Departamentu Infrastruktury i Komunikacji UM, Katarzynę Kis – dyrektora Wydziału Infrastruktury LUW, Danutę Gawęcką – sekretarz Krajowej Rady PIIB, prof. Tadeusza Bilińskiego – z Uniwersytetu Zielonogórskiego, dra hab. inż. Andrzeja Greinerta – prof. UZ dziekana WBAiŚ UZ, dra inż. Piotra Gawłowicza – prodziekana Wydziału Mechanicznego UZ, Jerzego Łabońskiego – Okręgowego Inspektora Pracy w Zielonej Górze, Andrzeja Surmacza – prezesa PZITB w Gorzowie Wielkopolskim, Krzysztofa Wójczyka – PINB w Zielonej Górze, Andrzeja Cegielnika – prezesa SITKOM RP w Gorzowie Wielkopolskim, Waldemara Olczaka – prezesa ZR FSN-T NOT w Zielonej Górze, Danutę Idzikowską – CKZiU „Budowlanka” w Zielonej Górze.

Następnie w ramach wystąpień gości delegaci zapoznali się z prezentacją multimedialną z życzeniami od prof. Bogustawa Liberadzkiego – wiceprzewodniczącego Parlamentu Europejskiego, a przewodnicząca Ewa Bosy odczytała listy: Krystyny Sibińskiej, poseł RP oraz od przewodniczących innych Okręgowych Izby Inżynierów Budownictwa.

Zjazd przyjął regulamin i dokonał wyboru przewodniczącego oraz prezydium. Funkcję przewodniczącego Zjazdu powierzono Mirosławowi Gruszeckiemu. Komisja Mandatowa potwierdziła prawomocność Zjazdu, wzięto w nim udział 77 delegatów ze 107 wybranych na kadencję 2018 – 2022. Kolejno wśród gości głos zabrali: senator Waldemar Stugocki, który przedstawił rozwój regionu w kontekście 20-lecia powstania województwa Lubuskiego, wskazał działania, jakie podjął w zakresie ochrony zawodu inżyniera i projektanta przed niekorzystnymi zmianami w prawie. Senator odczytał swoją interpelację, w której przedstawił stanowisko LOIB w odniesieniu do projektów ustaw: o architektach, o inżynierach budownictwa oraz w odniesieniu do przepisów wprowadzających ustawę o architektach, jak i ustawę o inżynierach budownictwa. Podkreślił, iż zgłaszane przez środowisko inżynierów istotne uwagi do projektów są pomijane, z czym nie można się zgodzić. Szczególnie

krytycznie oceniany jest pomysł podziału środowiska inżynierów i architektów, umniejszając przy tym rolę pierwszego zawodu oraz stworzenia dwóch odrębnych ustaw: o inżynierach budownictwa i o architektach.

Postanka Katarzyna Osos omówiła stan prac legislacyjnych interesujących naszą branżę oraz przedstawiła swoje działania w obronie stanowiska LOIB w zakresie i w odniesieniu do projektów ustaw: o architektach, o inżynierach budownictwa. Dziekan Wydziału Budownictwa Architektury i Inżynierii Środowiska UZ Andrzej Greinert odniósł się w swoim wystąpieniu do środowiskowych uwarunkowań w procesie budowlanym. Prezes Zenon Bambrowicz podkreślił natomiast dobrą współpracę LIB z samorządem zawodowym inżynierów budownictwa. Współpraca dwóch izb przynosi korzyści dla rozwoju regionu. Pozostali goście zabierający głos również przedstawili swoje stanowisko w zakresie procesów legislacyjnych skutkujących i oddziałujących na proces budowlany, jednocześnie podkreślając dobrą współpracę z Lubuską Okręgową Izbą Inżynierów Budownictwa.

Jako ostatnia głos zabrała sekretarz Krajowej Rady PIIB Danuta Gawęcka, która w obszernym wystąpieniu przedstawiła bieżącą sytuację PIIB z uwzględnieniem zmian organizacyjnych, jakie nastąpiły po ostatnim zjeździe sprawozdawczo-wyborczym. Poinformowała o zakresie prac legislacyjnych, które toczą się w naszym parlamencie, bądź są przygotowywane i poddawane konsultacjom publicznym i środowiskowym. Zaprezentowała stan realizacji modernizacji obiektu budowlanego przeznaczonego na nową siedzibę PIIB. Na końcu złożyła życzenia owocnych obrad delegatom naszego Zjazdu.

Po wystąpieniach gości odbyło się wręczenie odznaczeń i nagród. Złote odznaki honorowe PIIB trafiły do Reginy Rogoży, Aleksandra Rudnickiego, zaś srebrna do Andrzeja Balcerzaka. Wręczono również okolicznościowe statuetki LOIB, w ramach podziękowań za współpracę z naszą izbą. Statuetki otrzymali: dr hab. inż. Andrzej Pieczyński, prof. UZ – prorektor Uniwersytetu Zielonogórskiego, dr hab. inż. Andrzej Greinert, prof. UZ – dziekan WBAiŚ Uniwersytetu Zielonogórskiego, prof. Tadeusz Biliński, prezes LIB Zenon Bambrowicz, dyr. Małgorzata Ragiel, kol. Danuta Szypito.

Następnie wybrano Komisje Zjazdowe, a przewodniczący organów LOIB, złożyli sprawozdania za ostatni rok działalności. Podczas wystąpienia Przewodnicząca Ewa Bosy przedstawiła, jak ważne jest wspólnotowe działanie na rzecz zawodu inżyniera oraz zaangażowanie w sprawy tworzenia rozwiązań prawnych. Wiceprzewodniczący Tadeusz Glapa podkreślił, że wzrasta aktywność naszych członków oraz zaangażowanie i udział w szkoleniach. Po dyskusji nad sprawozdaniami odbyło się głosowanie, w wyniku którego zostały one przyjęte. Następnie udzielono absolutorium OR LOIB za 2018 rok i uchwalono budżet LOIB na 2019 rok. Na wniosek Przewodniczącego OSD dokonano zmian w składzie tego organu. W wyniku wyborów do składu OSD weszli: Jan Błaszczuk oraz Ireneusz Trzciniński. Zjazd przyjął pięć wniosków do realizacji zgłoszonych przez delegatów.

W sprawach różnych i wniesionych wiceprzewodniczący LOIB Tadeusz Glapa omówił stan realizacji szkoleń w naszej izbie, apelując o jeszcze liczniejsze uczestnictwo naszych członków, które przy szkoleniach „sponsorzowanych” ma bardzo istotne znaczenie. Dodatkowo podał, że jest rozważana możliwość dopłat do kosztów dojazdu na szkolenia. W drugim punkcie poinformował o organizowanych wycieczkach, najbliższe to wyjazd do Sprewadu w maju oraz na Ukrainę w czerwcu. Poinformował także o tegorocznym „Dniu Budowlanych”, który odbędzie się we wrześniu w Drzonkowie, zachęcając jednocześnie do udziału naszych członków.

Na zakończenie przewodniczący Mirosław Gruszecki podziękował wszystkim, którzy przyczynili się do tego, że Zjazd LOIB odbył się pierwszy raz w Zielonej Górze na Uniwersytecie Zielonogórskim (m.in. władzom UZ, prezydium oraz komisjom zjazdowym, obsłudze administracyjno-biurowej, obsłudze do głosowań za pomocą pilotów, pracownikom technicznym uczelni). Przewodnicząca Ewa Bosy złożyła delegatom życzenia kolejnego roku owocnej pracy. Na tym XVIII Zjazd sprawozdawczy LOIB zakończono.

Mirosław Gruszecki,
przewodniczący Zjazdu

Zdjęcia z XVIII Zjazdu sprawozdawczego LOIB na str. 20 w fotorelacji

Żarskie budowy (cz.1)

Powiat żarski aktualnie realizuje bądź już sfinalizował kilkanaście ważnych inwestycji. To modernizacje obiektów kubaturowych, ale także przebudowy dróg. Oto sześć projektów. W następnym wydaniu przedstawimy kolejne.

Przebudowa drogi powiatowej w Żarach – ulica Moniuszki do skrzyżowania z ulicami Lotników i Wieniawskiego

Zakres prac: budowa ronda na miejscu dawnego skrzyżowania, budowa nowego parkingu, wykonanie nowego chodnika i ścieżki rowerowej, montaż nowego oświetlenia. Wartość inwestycji: 6 mln 757 tys. 323 zł. Dofinansowanie z „Programu rozwoju gminnej i powiatowej infrastruktury drogowej na lata 2016 – 2019” w kwocie 2 mln 271 tys. 253 zł.

Rozbudowa Powiatowego Szpitala na Wyspie w Żarach

Zakres inwestycji: na parterze nowopowstałej części szpitala znalazło się nowoczesne Centrum Diagnostyczne z laboratorium, pracowniami endoskopowymi, pracownią tomograficzną, pracownią RTG oraz apteką. Na pierwszym piętrze zostaną ulokowane sale chorych oddziału dziecięcego wraz z gabinetem zabiegowym. Oddział dla najmłodszych pacjentów powiększy się

o dodatkowe 12 miejsc. Pierwsze piętro pomieści również dodatkową salę operacyjną oraz pomieszczenie administracyjno-biurowe. Na drugim piętrze znajdą się sale chorych (z odrębnymi węzłami sanitarnymi) dla pacjentek położniczo-ginekologicznych (16 nowych miejsc). Będzie tu dodatkowa sala porodowa i sale zabiegowe. Atrakcją szpitala będzie atrium z pięknym, słonecznym placem zabaw dla dzieci. Wartość prac: 2 mln 750 tys. zł.

Przebudowa drogi powiatowej nr 1080 F Aleja Wojska Polskiego w Żarach

Zakres prac: poszerzenie istniejącej jezdni i korekta geometrii jezdni, przebudowa zatok autobusowych z kostki granitowej, regulacja słupów oświetleniowych. Wartość prac: 7 mln 230 tys. 920 zł.

Kompleksowa modernizacja CKZiU w Żarach

Wymiana pokrycia dachu na budynku głównym Centrum Kształcenia

Zawodowego i Ustawicznego w Żarach. Zakres prac: wymiana pokrycia dachu na powierzchni 657 m², wymiana uszkodzonych elementów konstrukcyjnych, naprawa ozdobnych elementów architektonicznych, wymiana drewnianych okien dachowych. Wartość prac: 611 tys. 176 zł.

Przebudowa Warsztatów Szkolnych w ramach Lubuskiej Sieci Kształcenia Zawodowego w CKZiU Żary. Nowoczesne pracownie obrabiarek analogowych i obrabiarek CNC. Zakres prac: wymiana wszystkich instalacji, wykonanie nowych posadzek, wyremontowanie stropodachu

nad parterem wraz z wymianą świetlików. Zakupu nowoczesnego sprzętu do nauki zawodu: 671 037,80 zł.

Przygoda z Nysą – zagospodarowanie turystyczne pogranicza polsko-niemieckiego (etap IV)

Zakres prac Powiatu Żarskiego: w ramach projektu wokół Zalewu „Karaś” została wybudowana niemal dwukilometrowa ścieżka pieszo-rowerowa łącząca różne formy rekreacji. Powstała nowoczesna infrastruktura z miejscami do odpoczynku z molo widokowym i jedenastoma pomostami rekreacyjnymi umożliwiającymi łowienie ryb oraz wejście i zejście dla osób korzystających z kajaków oraz rowerów wodnych, z dwiema zadaszonymi altanami ze stołami i ławkami oraz dwu-

dziestoma ławkami parkowymi ze stojakami na rowery. Postawione zostały dwie tablice turystyczne w polsko-niemieckiej wersji językowej.

Czas realizacji: 1.01.2017 – 30.11.2018. Wartość projektu: 2 590 817, 81 euro. Powiat Żarski otrzymał: 569 635, 60 euro. Partner Wiodący: Gmina Wiejska Zgorzelec. Partnerzy: Powiat Żarski, Nadleśnictwo Lipinki, Miasto Zgorzelec, Miasto Łęknica, Gmina Pieńsk, Gmina Krauschwitz, Powiat Görlitz oraz Kulturinsel Einsiedel e. V.

Przygoda z Nysą – zagospodarowanie turystyczne pogranicza polsko-niemieckiego (etap V)

Zakres prac Powiatu Żarskiego: budowa oraz przebudowa ciągów pieszo-rowerowych wraz z oznakowaniem i budową elementów małej architektury nad Zalewem „Karaś” w Lubsku. Ścieżka rowerowa połączy Zalew „Karaś” ze ścieżką rowerową w Brodach oraz dalej z niemieckim Forstem.

Czas realizacji: 01.01.2019 –

30.11.2020. Wartość projektu: 2 697 139,97 euro. Wartość dofinansowania projektu: 2 292 568,02 euro. Wartość inwestycji Powiatu Żarskiego: 324 458, 54 euro. Powiat Żarski wartość dofinansowania: 275 789,81 euro. Partner Wiodący: Gmina Wiejska Zgorzelec. Partnerzy: Powiat Żarski, Powiat Austerlitz, Senckenberg Museum für Naturkunde Goerlitz, Stadt Goerlitz – Gorlitzer Sammtungen für Geschichte und Kultur, Gmina Miejska Zgorzelec, Miasto i Gmina Pieńsk, Nadleśnictwo Lipinki oraz Gmina Żary.

W następnym wydaniu przedstawimy pozostałe inwestycje realizowane przez powiat żarski:

modernizacja dachu budynku DPS-u w Lubsku, Otwarta Strefa Aktywności przy DPS-ie w Lubsku, wymiana pokrycia dachu na zabytkowym budynku DPS-u w Miłowicach, przebudowa

drogi powiatowej nr 1127F w miejscowości Chocicz, Mielno: przybudowa drogi powiatowej nr F1100 od km 18+400 do km 19+111,70, przebudowa drogi powiatowej nr 1105F od DK12 w miejscowości Strzeszowice-Jędrzychowice-Mieszków od km 0+049 do km 3+240, termomodernizacja Specjalnego Ośrodka Szkolno-

-Wychowawczego w Lubsku, modernizacja Filii Szpitala na Wyspie w Lubsku i DPS-u, przebudowa drogi powiatowej nr 201 F – ul. Bohaterów i 3206F – ul. E. Plater w Lubsku.

opracowanie na podstawie materiałów powiatu żarskiego: redakcja LOIIB

Realizacja umowy generalnej OC

Generalna umowa ubezpieczenia OC inżynierów budownictwa, członków PIIB.

Współpraca z Ergo Hestią trwa od 1 stycznia 2011 r. Obecna umowa obowiązuje od 1 stycznia 2019 r. do 31 grudnia 2020 r. Dotyczy ubezpieczenia obowiązkowego OC inżynierów budownictwa oraz Ubezpieczeń dodatkowych: (1) dobrowolne, nadwyżkowe ubezpieczenie OC inżynierów budownictwa, (2) obowiązkowe ubezpieczenie OC architektów, (3) obowiązkowe ubezpieczenie OC osób sporządzających świadectwa charakterystyki energetycznej, (4) ubezpieczenie ryzyka ponoszenia kosztów ochrony prawnej członków PIIB, (5) ubezpieczenie OC w życiu prywatnym, (6) ubezpieczenie OC Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa.

ODMOWY

Brak ochrony ubezpieczeniowej:

- szkoda nie związana z pełnieniem samodzielnymi funkcji technicznych: 326 (18,0%)
- odpowiedzialność poprzedniego towarzystwa: 235 (13,0%)
- wykroczenie poza zakres uprawnień: 65 (3,6%)
- kara umowna: 17 (0,9%)
- przekroczenie kosztów: 16 (0,9%)
- wina umyślna: 8 (0,4%)
- kara grzywny/mandat karny: 8 (0,4%)
- przedawnienie roszczeń: 4 (0,2%)

Łącznie brak ochrony ubezpieczeniowej: 729 (40,3%)

Brak odpowiedzialności ubezpieczonego za powstałą szkodę:

- umowa o pracę: 202 (11,2%)
- brak zawinionego działania lub zaniechania Ubezpieczonego: 191 (10,6%)
- brak szkody: 57 (3,1%)
- brak wykazania jakichkolwiek przestępstw przez poszkodowanego: 38 (2,1%)
- brak związku przyczynowego: 30 (1,7%)
- siła wyższa: 3 (0,2%)

Łącznie brak odpowiedzialności ubezpieczonego za powstałą szkodę: 521 (29%)

Odmowy ze względów formalnych:

- brak dokumentów koniecznych: 491 (27,1%)

– inne – wycofanie roszczenia: 47 (2,6%)

Łącznie odmowy ze względów formalnych: 550 (30,4%)

Ubezpieczenie ponoszenia kosztów ochrony prawnej:

- brak poniesionych kosztów ochrony prawnej: 8 (0,4%)
- wyczerpanie sumy gwarancyjnej: 2 (0,1%)

Łącznie odmowy ponoszenia kosztów ochrony prawnej: 10 (0,6%)

Suma końcowa 1810 (100%)

ŚCIEŻKI ZGŁOSZENIA SZKODY

Zgłoszenie szkody może nastąpić według jednego z poniższych schematów:

1. Poszkodowany do EH
2. Poszkodowany do Ubezpieczonego
3. Ubezpieczony do Ubezpieczyciela (brak roszczeń poszkodowanego)

OBOWIĄZKI UBEZPIECZYCIELA W ZWIĄZKU

ZE ZGŁOSZENIEM SZKODY

art. 29. ust. 1. Ustawy o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej

Po otrzymaniu zawiadomienia o wystąpieniu zdarzenia losowego objętego ochroną ubezpieczeniową, w terminie 7 dni od dnia otrzymania tego zawiadomienia, zakład ubezpieczeń informuje o tym ubezpieczającego lub ubezpieczonego, jeżeli nie są oni osobami występującymi z tym zawiadomieniem, oraz podejmuje postępowanie dotyczące ustalenia stanu faktycznego zdarzenia losowego, zasadności zgłoszonych roszczeń i wysokości świadczenia, a także informuje osobę występującą z roszczeniem, na piśmie lub w inny sposób, na który osoba ta wyraziła zgodę, jakie dokumenty są potrzebne do ustalenia odpowiedzialności zakładu ubezpieczeń lub wysokości świadczenia, jeżeli jest to niezbędne do dalszego prowadzenia postępowania.

TERMINY ROZPATRZENIA ROSZCZEŃ

art. 14. Ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubez-

piezcycieli Komunikacyjnych

1. Zakład ubezpieczeń wypłaca odszkodowanie w terminie 30 dni, licząc od dnia złożenia przez poszkodowanego lub uprawnionego zawiadomienia o szkodzie.
2. W przypadku gdyby wyjaśnienie w terminie, o którym mowa w ust. 1, okoliczności niezbędnych do ustalenia odpowiedzialności zakładu ubezpieczeń albo wysokości odszkodowania okazało się niemożliwe, odszkodowanie wypłaca się w terminie 14 dni od dnia, w którym przy zachowaniu należytej staranności wyjaśnienie tych okoliczności było możliwe, nie później jednak niż w terminie 90 dni od dnia złożenia zawiadomienia o szkodzie, chyba że ustalenie odpowiedzialności zakładu ubezpieczeń albo wysokości odszkodowania zależy od toczącego się postępowania karnego lub cywilnego. W terminie, o którym mowa w ust. 1., zakład ubezpieczeń zawiadamia na piśmie uprawnionego o przyczynach niemożności zaspokojenia jego roszczeń w całości lub w części, jak również o przypuszczalnym terminie zajęcia ostatecznego stanowiska względem roszczeń uprawnionego, a także wypłaca bezsporną część odszkodowania.
3. Jeżeli odszkodowanie nie przysługuje lub przysługuje w innej wysokości niż określona w zgłoszonym roszczeniu, zakład ubezpieczeń informuje o tym na piśmie osobę występującą z roszczeniem w terminie, o którym mowa w ust. 1. albo 2., wskazując na okoliczności oraz podstawę prawną uzasadniającą całkowitą lub częściową odmowę wypłaty odszkodowania, jak również na przyczyny, dla których odmówił wiarygodności okolicznościom dowodowym podniesionym przez osobę zgłaszającą roszczenie. Pismo zakładu ubezpieczeń powinno zawierać pouczenie o możliwości dochodzenia roszczeń na drodze sądowej.

PISMO TZW. 30-DNIOWE

art. 29. ust. 4. Ustawy o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej

Jeżeli w terminach określonych w ustawie lub w umowie zakład ubezpieczeń nie wypłaci odszkodowania lub świadczenia, zawiadamia na piśmie:

- 1) osobę zgłaszającą roszczenie oraz
- 2) ubezpieczonego, w przypadku umowy ubezpieczenia zawartej na cudzy rachunek, w szczególności ubezpieczenia grupowego, jeżeli nie jest on osobą zgłaszającą roszczenie o przyczynach niemożności zaspokojenia ich roszczeń w całości lub w części, a także wypłaca bezsporną część świadczenia.

SYTUACJA PRAWNA UBEZPIECZONEGO W PRZYPADKU ODMOWY UZNANIA ODPOWIEDZIALNOŚCI UBEZPIECZONEGO ZA SZKODĘ

Obrona przed roszczeniem finansowana przez Ubezpieczyciela:

1. obowiązkowa interwencja uboczna,
2. działania ubezpieczyciela w procesie dla odparcia roszczenia,
3. zwrot kosztów i odsetek, w razie przegranej.

SZKODY PRZEKRACZAJĄCE SUMĘ GWARANCYJNĄ

1. Materiał edukacyjny dla Izb Okręgowych na podstawie rzeczywistych stanów faktycznych
2. Szkody przekraczające sumę gwarancyjną z obowiązkowego ubezpieczenia OC: wypadek przy pracy, kierowanie budową domku, dopuszczenie do użycia wadliwej zaprawy.
3. Podział treści: opis stanu faktycznego, argumenty poszkodowanych, stanowisko ubezpieczyciela, zakończenie sprawy.

Kamila Bara Ergo Hestia

Lubuscy inżynierowie dobrzy w Kołobrzegu

Kołobrzeg. 24 i 25 maja – III Ogólnopolski Turniej Badmintonu. Reprezentacja lubuskich inżynierów z dobrymi wynikami.

To kolejny Turniej zorganizowany przez Zachodniopomorską Okręgową Izbę Inżynierów Budownictwa. Do rywalizacji zaproszono inżynierów budownictwa z całego kraju. Stawką

w zawodach rozgrywanych w kołobrzegskiej hali Milenium po raz kolejny był Puchar przewodniczącego Rady Okręgowej ZOIB.

Oto wynik Lubuszan:

- II miejsce w singlu mężczyzn 41-60 lat – Robert Robakowski
- III miejsce w deblu – Robert Robakowski i Jacek Drąg
- III miejsce w deblu – Anna Dunajska i Iwona Dawid

Poniżej zdjęcia z majowego współzawodnictwa.

Pasje. Zbierał stare monety, teraz podróżuje

Przedstawiamy członka Rad Okręgowych SZ LOIBB w Zielonej Górze i Gorzowie, zarazem działacza społecznego i wielbiciela światowej kuchni – inż. Zenon Pilarczyk jest na emeryturze, oddając się swojej pasji, jaką jest podróżowanie i historia miast odwiedzanych.

Pracował społecznie w PTTK, dwie kadencje był prezesem oddziału Towarzystwa w Gubinie, współpracuje z grupą do dziś. Posiada uprawnienia przewodnika po województwie lubuskim i instruktora krajoznawstwa regionu PTTK.

Elwira Kramm: Jest Pan podróżnikiem i historykiem. Skąd takie zainteresowania?

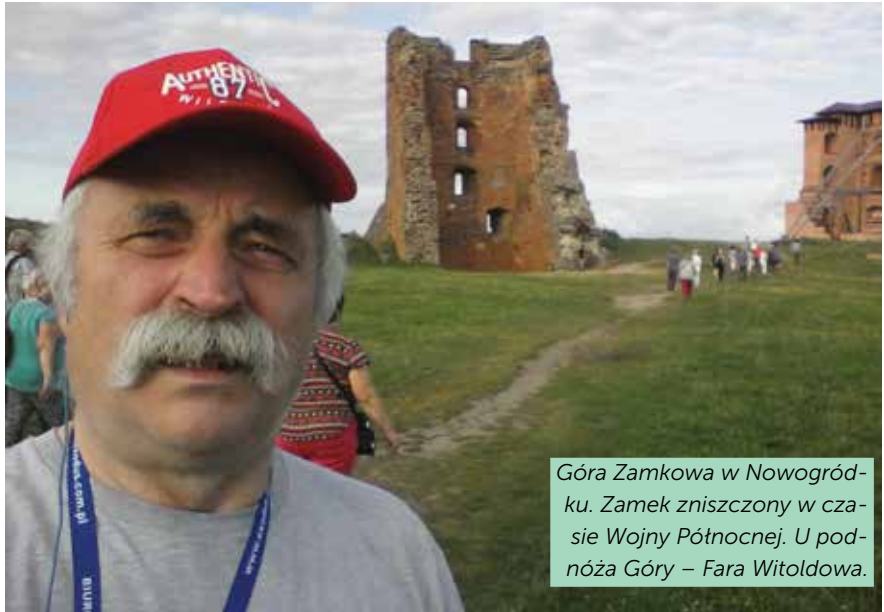
Zenon Pilarczyk: – Przede wszystkim jestem inżynierem budownictwa. Uważam, że każdy człowiek powinien mieć swoje pasje poza pracą zawodową. Ludzie bez pasji są uciążliwi dla otoczenia... Pasje mogą się zmieniać w czasie. Kiedyś zbierałem stare monety, dziś podróżuję. Zainteresowania podróżami i historią zaczęły się w Technikum Budowlanym w Żarach. Pracował tam nauczyciel historii, który był twórcą Klubu Górskiego „Łaziki” i wielu młodych ludzi potrafił zainteresować poznawaniem bliższych i dalszych okolic.

Jakie kraje odwiedza Pan najczęściej? Co w nich Pana interesuje? Kultura? Zabytki? Kuchnia?

– Preferuję europejski krąg kulturowy. Nasz wkład w dotychczasowy rozwój Świata jest największy. Jednak to się zmienia i obawiam się, że zdezonizuje nas Azja. Moje zainteresowania też zmieniły się w czasie. Teraz najbardziej mnie interesuje kultura kraju, który odwiedzam. Jego dorobek i wkład w ogólny rozwój cywilizacji. Mentalność ludzi i sposób ich podejścia do życia. Podziwiam pozytywne nastawienie do życia np. Anglików, ich racjonalizm i specyficzny humor oraz wierność tradycji. Inną mentalność mają Niemcy. Zaskoczyła mnie pozytywnie Białoruś. Zabytki są tam odbudowane i widać pomysł na ich zagospodarowanie.

Czy wraca Pan w ulubione miejsca?

– Jeżeli wracam, to tylko w Polsce. Bo nasz kraj naprawdę się bardzo zmienia. Wiele miast przez minione lata zbudowało ciekawe obiekty. Na przykład filharmonie: Szczecin, Białystok, Gorzów, Wrocław (NCM), Katowice. Muzea II Wojny

Góra Zamkowa w Nowogrodku. Zamek zniszczony w czasie Wojny Północnej. U podnóża Góry – Fara Witoldowa.

Światowej: Gdańsk, Polin, Muzeum Fryderyka Chopina: Warszawa, Muzeum Emigracji: Gdynia. Piękne stadiony, sale widowiskowe i rozwiązania komunikacyjne – dużo by można tu wymienić.

Największe marzenie?

– Oczywiście każdy podróżnik odpowie: objechać świat. Też mnie to absorbuje, ale nie wiem, czy zdrowotnie wytrzymam. To jest podróż na prawie dwa miesiące. Mam swój rytm zwiedzania. Raz w roku wyjeżdżam na większą wycieczkę. W tym będzie to siedem skandynawskich stolic, by nadrobić zaległości na północy. Wiosną i jesienią poświęcamy wraz z synem tydzień na ciekawy region Polski. Staram się co miesiąc pojechać na jakąś imprezę z przyjaciółmi i coś zobaczyć. Mimo że jestem rok na emeryturze, staram się nie tracić kontaktu z zawodem. Dziwię się, jak kiedyś miałem jeszcze czas na pracę zawodową.

Mówi się, że podróżuje kształcą?

– Na pewno rozwijają. Po każdej podróży mamy natadowane akumulatory i kreatywnie podchodzimy do kolejnych obowiązków. Dużo nowych spraw nas inspiruje. Na wycieczkę z rodziną w naszym województwie oprócz obu stolic propo-

nuję siedziby historycznych księstw: Koźuchów i Żagań, stołeczny przez pewien czas był Kostrzyn z twierdzą. Najlepiej tam jechać w czasie święta regionalnego, wówczas udostępniają wszystkie atrakcje.

Na zakończenie zaproponuję przepis kulinarny z kuchni orientalnej. Czulent to tradycyjne danie kuchni żydowskiej.

Składniki: 200g fasoli moczonej przez noc, 1 kg mostka wołowego, 2 cebule, 2 łyżki oleju, 5 łyżek pęczaku, 8 ziemniaków, 3 – 4 ząbki czosnku, sól i pieprz.

Przygotowanie: W dużym garnku układamy warstwami fasolę, pokrojone mięso i podsmażoną na złoto na oleju cebulę, posiekany czosnek, kaszę, pokrojone w plastry ziemniaki. Każdą warstwę sypiemy solą i pieprzem. Zalewamy wrzącą wodą, aby przykryła górną warstwę, i doprowadzamy do wrzenia. Gotować 3 – 4 godziny na bardzo małym ogniu, garnek szczelnie przykrywając folią aluminiową i pokrywką, albo piec w temperaturze 150°C. Potrawy nie powinno się mieszać, ale trzeba 2 – 3 razy nią wstrząsnąć. Podajemy na gorąco, posypaną zieleniną.

Dziękuję. Spełnienia marzeń.

Elwira Kramm

Kalendarium LOIB. Wydarzenia: kwiecień – czerwiec 2019

KWIECIEŃ

- **6 kwietnia** – Zielona Góra, XVIII Zjazd Lubuskiej OIIB, w którym udział wzięło 77 delegatów oraz zaproszeni goście.
- **10 kwietnia** – szkolenie w Zielonej Górze (zgodnie z harmonogramem szkoleń).
- **11 kwietnia** – Warszawa, posiedzenie Krajowej Komisji Kwalifikacyjnej z przewodniczącymi Okręgowych Komisji Kwalifikacyjnych, w którym uczestniczyli P. Koczwarą i W. Olczak.
- **12-18 kwietnia** – Gorzów, posiedzenie Zespołów Egzaminacyjnych w sprawie postępowań kwalifikacyjnych o nadanie uprawnień budowlanych w sesji wiosennej.
- **24 kwietnia** – Warszawa, posiedzenie Krajowej Rady PIIB, w której udział wzięli E. Bosy i A. Cegielnik.
- **24 kwietnia** – szkolenie w Zielonej Górze (zgodnie z harmonogramem szkoleń).
- **25 kwietnia** – Zielona Góra, uroczyste posiedzenie Komisji Ochrony Pracy przy Okręgowej Inspekcji Pracy z okazji 100-lecia powstania Inspekcji Pracy w Polsce, w którym udział wzięli M. Gruszecki.
- **30 kwietnia** – posiedzenie składu orzekającego LOIB.

MAJ

- **7 maja** – Zielona Góra, posiedzenie Okręgowej Rady LOIB.
- **7 maja** – Warszawa, Posiedzenie Komisji Ustawicznego Doskonalenia Zawodowego PIIB, podczas którego Izbę reprezentował T. Glapa.
- **9 maja** – Warszawa, szkolenie przeprowadzone przez Krajową Komisję Kwalifikacyjną PIIB dot. wdrożenia nowego systemu informatycznego obsługi sesji egzaminacyjnej SESZA, w którym udział wzięli G. Lokś i W. Olczak.
- **10-11 maja** – Warszawa, narada szkoleniowa skarbników okręgowych izb budownictwa, w której udział brała T. Domaradzka.
- **11 maja** – Spreewald, wycieczka potoczona z rejsem łodziami na kanałach

Szprewy, zorganizowana dla członków LOIB.

- **11 maja** – Muczne, I Otwarte Mistrzostwa Podkarpackiej OIIB w Marszu na Orientację, podczas którego Izbę reprezentowali A. Cegielnik i A. Salata. Podczas zawodów nasza drużyna zajęła III miejsce.
- **13 maja** – Zielona Góra, posiedzenie Okręgowej Komisji Kwalifikacyjnej LOIB.
- **15 maja** – Warszawa, posiedzenie Komisji Uchwał i Wniosków PIIB, w którym udział wzięli Łukasz Zaworski.
- 17 maja – Gorzów, część pisemna egzaminu na uprawnienia budowlane w sesji wiosennej. Do egzaminu podchodziło 95 osób, zdało 78.
- **20 maja** – Gorzów, spotkanie promujące stosowanie innowacyjnych technologii Pianobetonu, zorganizowane przez Lubuską OIIB oraz Lubuską Organizację Pracodawców. Podczas spotkania Izbę reprezentowali E. Bosy oraz J. Kasierski.
- **20-23 maja** – Gorzów, część ustna egzaminu na uprawnienia budowlane w sesji wiosennej. Do egzaminu podchodziło 85 osób, zdało 71.
- **21 maja** – Warszawa, Posiedzenie Komisji Etyki PIIB, w którym udział wzięli Henryk Mleczko.
- **21 maja** – Zielona Góra, posiedzenie Prezydium Okręgowej Rady LOIB.
- **22 maja** – szkolenie w Zielonej Górze (zgodnie z harmonogramem szkoleń).
- **23-25 maja** – Olsztyn, narada szkoleniowa dla OROZ – Koordynatorów i Przewodniczących OSD, w której uczestniczyli J. Kasierski, S. Serafiński.
- **24-25 maja** – Kołobrzeg, III Ogólnopolski Turniej Badmintonu. Osiągnięcia naszej drużyny: Robert Robakowski – II miejsce w singlu mężczyzn 41-60 lat, Robert Robakowski i Jacek Drąg – III miejsce w deblu, Anna Dunajska i Iwona Dawid – III miejsce w deblu.
- **27 maja** – szkolenie w Zielonej Górze (zgodnie z harmonogramem szkoleń).
- **29 maja** – Warszawa, posiedzenie Krajowej Rady PIIB, w której udział wzięli E. Bosy i A. Cegielnik.

- **30 maja** – Zielona Góra, cykliczne spotkanie z Prezydentem Zielonej Góry nt. „Możliwość zagospodarowania terenu po dawnej fabryce Zastalu”, w którym udział wzięli T. Glapa, M. Gruszecki, M. Zabierowski.
- **30 maja** – posiedzenie składu orzekającego LOIB.
- **31 maja** – wycieczka zorganizowana przez LOIB (T. Glapa i W. Poręba) na Podnośnię Statków Niederfinow (Niemcy) dla uczniów i opiekunów (31 osób) z Centrum Kształcenia Zawodowego nr 3 – Budowlanka z Zielonej Góry.

CZERWIEC

- **7 czerwca** – Zielona Góra, posiedzenie kapituły „Mistera Budowy 2019”, w którym udział wzięli T. Glapa i M. Gruszecki.
- **10 czerwca** – Żary, spotkanie ze Starostą Żarskim nt. relacji i współpracy służb architektoniczno-budowlanych z osobami pełniącymi samodzielne funkcje techniczne w budownictwie. W spotkaniu uczestniczyli E. Bosy i R. Czerwonajcio.
- **11 czerwca** – Warszawa, posiedzenie Krajowej Komisji Prawno-Regulaminowej PIIB, w którym udział wzięli M. Gruszecki.
- **12 czerwca** – Warszawa, narada szkoleniowa członków Krajowej Komisji Rewizyjnej PIIB i Przewodniczących Okręgowych Komisji Rewizyjnych, w której udział wzięli M. Gruszecki.
- **13-16 czerwca** – autokarowa wycieczka do Lwowa, zorganizowana dla członków LOIB.
- **14 czerwca** – Gorzów, posiedzenie Okręgowej Komisji Kwalifikacyjnej LOIB.
- **18 czerwca** – Gorzów, posiedzenie Okręgowej Rady LOIB.
- **18 czerwca** – Gorzów, uroczyste wręczenie decyzji o nadaniu uprawnień budowlanych osobom, które zdały z wynikiem pozytywnym egzamin przed Okręgową Komisją Kwalifikacyjną LOIB.

- **24 czerwca** – Gorzów, posiedzenie Okręgowej Komisji Rewizyjnej LOIIB.
- **25 czerwca** – Zielona Góra, spotkanie parlamentarzystów Ziemi Lubuskiej z przedstawicielami LOIIB nt. procedowanych projektów aktów prawnych dotyczących inżynierów, w którym udział wzięli: E. Bosy, T. Glapa, M. Gruszecki, M. Pabierowski.
- **27 czerwca** – posiedzenie składu orzekającego LOIIB.
- **28-29 czerwca** – Warszawa, Krajowy Zjazd PIIB, w którym udział wzięli E. Bosy, A. Cegielnik, T. Glapa, M. Gruszecki, P. Koczwarą.

Harmonogram szkoleń na rok 2019 – II półrocze

Gorzów Wielkopolski

Miejsce: Wojewódzka i Miejska Biblioteka Publiczna, ul. Kosynierów Gdyńskich, godz. 15.00 (czwartek)

- **19.09.** Zjawisko powodzi miejskich i sposoby ich zapobiegania. Wykładowca: dr inż. Ireneusz Nowogoński.
- **10.10.** Osuszanie obiektów (budynków). Wykładowcy: AQUA POL Polska CPV – Józef Malinowski i Ireneusz Nowacki.
- **14.11.** (1) Technika wierceń i wyburzeń (młotowiertarki i młoty wyburzeniowe). (2) Systemy biernej ochrony przeciwpożarowej HILTI. Wykładowcy: Hilti Store – Krzysztof Chłapowski i Piotr Tomkiewicz.
- **Od 21.11 do 19.12.** AUTOCAD – szkolenie I stopnia.

Żary

Miejsce: Technikum Budowlane, ul. Górnośląska 2, godz. 15.00 (czwartek)

- **26.09.** Zjawisko powodzi miejskich i sposoby ich zapobiegania. Wykładowca: dr inż. Ireneusz Nowogoński.
- **17.10.** Osuszanie obiektów (budynków). Wykładowcy: AQUA POL Polska CPV – Józef Malinowski i Ireneusz Nowacki.

Zielona Góra

Miejsce: Uniwersytet Zielonogórski, Wydział Budownictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska ul. Prof. Szafrana 1, godz. 16.00 (środa), sala 213

- **18.09.** Zjawisko powodzi miejskich i sposoby ich zapobiegania. Wykładowca: dr inż. Ireneusz Nowogoński.
- **02.10.** Seminarium – ściana jednowarstwowa bez docieplenia Ytong Energo. Wykładowca: Tomasz Ralko, Firma XELLA Polska.
- **09.10.** Osuszanie obiektów (budynków). Wykładowcy: AQUA POL Polska CPV – Józef Malinowski i Ireneusz Nowacki.
- **13.11.** (1) Technika wierceń i wyburzeń (młotowiertarki i młoty wyburzeniowe). (2) Systemy biernej ochrony przeciwpożarowej HILTI. Wykładowcy: Hilti Store – Krzysztof Chłapowski i Piotr Tomkiewicz.
- **Od 21.11 do 19.12.** AUTOCAD – szkolenie I stopnia.

Nowa Sól

Miejsce: Centrum Kształcenia Zawodowego i Ustawicznego, ul. Witosa 25, godz. 15.00 (czwartek)

- **16.10.** Osuszanie obiektów (budynków). Wykładowcy: AQUA POL Polska CPV – Józef Malinowski i Ireneusz Nowacki.
- **20.11.** (1) Technika wierceń i wyburzeń (młotowiertarki i młoty wyburzeniowe). (2) Systemy biernej ochrony przeciwpożarowej HILTI. Wykładowcy: Hilti Store – Krzysztof Chłapowski i Piotr Tomkiewicz.

Współpraca samorządu

Praktyczne Zagadnienia Bezpieczeństwa Ruchu Drogowego

Już po raz piąty odbyła się konferencja Praktyczne Zagadnienia Bezpieczeństwa Ruchu Drogowego organizowana przez Zakład Dróg i Mostów na Wydziale Budownictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska Uniwersytetu Zielonogórskiego oraz Bauhaus-Universität Weimar.

Partnerami konferencji byli: Lubuska Okręgowa Izba Inżynierów Budownictwa, MSR TRAFFIC Sp. z o.o., Polska Izba Ubezpieczeń, Saferoad Sp. z o.o., Stowarzyszenie Inżynierów i Techników Komunikacji Rzeczpospolitej Polskiej Oddział Zielona Góra, Urząd Miasta Zielona Góra,

Wojewódzki Ośrodek Ruchu Drogowego w Gorzowie Wielkopolskim i w Zielonej Górze.

6 i 7 czerwca w Bukowym Dworze koło Łagowa spotkali się specjaliści w celu wymiany poglądów oraz doświadczeń teoretycznych i praktycznych z zakresu bezpieczeństwa ruchu drogowego. Podczas Konferencji rozmawiano o stanie bezpieczeństwa ruchu drogowego (brd), zachowaniu uczestników ruchu drogowego oraz wpływie elementów infrastruktury komunikacyjnej transportowej na brd.

oprac. redakcja Biuletynu LOIIB

FOTORELACJA: 6 KWIETNIA – ZIELONA GÓRA, XVIII OKRĘGOWY ZJAZD SPRAWOZDAWCZY LUBUSKIEJ OIIB

